

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἰβηρίας-Γεωργίας

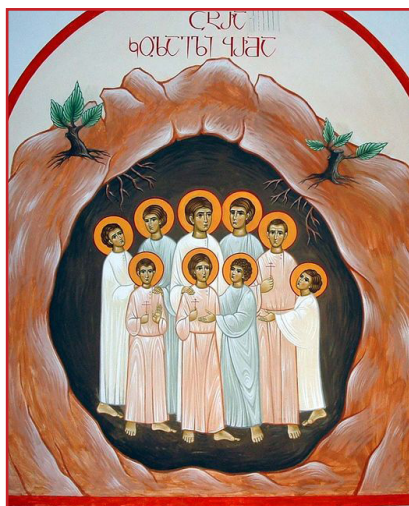
**Οἱ Ἅγιοι ἑννέα Παιδομάρτυρες
ἐν Κόλα τῆς Γεωργίας,
Γουαράμ, Ἀνταρνάσε, Μπάκαρ, Μπάτσε,
Μπαρντζίμ, Ντάτσι, Ντζουανσέρ,
Ράμας καὶ Παρσμὰν
† 22α Φεβρουαρίου 786**

Στὰ ἀνατολικά παράλια τοῦ Εὐξει-
νου Πόντου καὶ νοτιοανατολικά
τῆς Ρωσίας ἐκτείνεται ἡ μαρτυρικὴ
Γεωργία.

Ὁ λαὸς τῆς εἶχε τὴν ιδιαίτερη
εὐλογία νὰ δεχθῆ τὸν σπόρο τῆς
Χριστιανικῆς Πίστεως ἀπὸ τὸν φλο-
γερὸ Μαθητῆ τοῦ Κυρίου Πρωτό-
κλητο Ἀπόστολο Ἀνδρέα.

Ἡ ὀριστικὴ ὁμως μεταστροφή
στὴν Ὁρθόδοξη Πίστι τῆς εὐρύτε-
ρης περιοχῆς τῆς Ἰβηρίας ἐγινε
στις ἀρχές τοῦ 4ου αἰῶνος ἀπὸ
τὴν Ἁγία Νίνα, τὴν ὁποία ἡ Ὁρθό-
δοξη Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας ἐορτάζει στὶς 14 Ἰανουαρίου καὶ
τιμᾶ αὐτὴν ὡς μεγάλη Ἰσαπόστολο.

Ὁμως τὸ Φῶς τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας δὲν εἶχε εἰσχωρή-
σει παντοῦ. Ὑπῆρχαν περιοχές ποὺ ἦταν ὀλιγώτερο ἢ περισσότερο
βυθισμένες στὸ σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας.

* * *

Εύρισκόμεθα στὸν 6ο μ.Χ. αἰῶνα. Στὴν ἡσυχὴ πεδιάδα τῆς Κόλα, σὲ κάποιο χωριό, ἐκεῖ ὅπου ἀναβλύζουν τὰ γάργαρα νερὰ τοῦ ποταμοῦ Μτκβάρι (Κύρου), στὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Γεωργίας, λίγοι ἦσαν οἱ Χριστιανοί, ἐνῶ οἱ περισσότεροι ἄθεοι, εἰδωλολάτρες.

Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ ἐννέα μικρὰ παιδιὰ ἡλικίας ἀπὸ 7 ἕως 9 ἐτῶν: ὁ Γουαράμ, Ἀνταρνάσε, Μπάκαρ, Μπάτσε, Μπαρντζίμ, Ντάτσι, Ντζουανσέρ, Ράμαζ καὶ Παρσμάν. **Μέσα** στὴν παρέα τους τὰ παιδιὰ αὐτὰ δέχονται νὰ ὑπάρχουν καὶ Χριστιανόπουλα.

Ἡ παιδικὴ ἡλικία δὲν ξέρει νὰ κρατᾷ ἀποστάσεις ἀπὸ τοὺς ἄλλους. **Ὅ**λοι λοιπὸν μαζί ἀναστρέφονται μὲ ἀπλότητα, μελετοῦν, τρέχουν, παίζουν. **Καὶ** ὅταν ἡ γλυκὴ καμπάνα κτυποῦσε γιὰ τὴν ἑσπερινὴ Ἀκολουθία, ἔτρεχαν ὅλα τὰ παιδιὰ –μαζὶ ἀγαπημένα– στὴν Ἐκκλησία.

Ἐκεῖ ἔφθαναν μὲ λαχτάρια καὶ τὰ ἐννέα παιδιὰ. **Ἐ**μεναν ὅμως ἔξω ἀπὸ τὸ Ναό. **Π**ῶς νὰ συμμετάσχουν σὲ Ἀκολουθία; **Π**ῶς νὰ ἀπολαύσουν τὴν θαλπωρὴ τῆς Ἐκκλησίας; **Τ**ὸ ἤξεραν καλά. **Δ**ὲν τοὺς τὸ ἐπέτρεπαν αὐτό, γιὰ τὴν ἡσυχίαν ἀβάπτιστα.

Ἐμενε ὅμως μέσα τους ἓνα πικρὸς πόνος. **Καὶ** τὸν ἔλεγαν: **«Γιατί** μᾶς ξεχωρίζετε, ἀφοῦ ἡ πίστι στὸν Χριστὸ μᾶς συγκινεῖ καὶ μᾶς ἀρέσει;» **Καὶ** αὐτὴ ἡ σκηνὴ μαζί μὲ τὸ παράπονο πολλὰ φορὲς ἐπαναλαμβάνονταν.

* * *

Καθὼς ὅμως περνοῦσε ὁ καιρὸς, φούντωνε μέσα τους βαθεῖα ἐπιθυμία νὰ βαπτισθοῦν, νὰ γίνουν Χριστιανοί. **Οἱ** μικροὶ τους βαπτισμένοι φίλοι ἦσαν γι' αὐτοὺς τὰ φωτεινὰ παραδείγματα γιὰ τὴν νέα ζωὴ ποὺ ποθοῦσαν, τὴν Χριστιανικὴ ζωὴ!

Ζήτησαν λοιπὸν καὶ τὰ ἐννέα παιδιὰ νὰ κατηχηθοῦν.

Ὁ Ἱερέας τῆς μικρῆς κοινότητος ἀνέλαβε τὸ ἱερὸ αὐτὸ ἔργο. **Τ**οὺς μίλησε γιὰ τὴν Πίστι μας στὸν ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό, τὰ ἱερὰ δόγματα, τὶς ἐντολές, τὸν ἠθικὸ νόμο τοῦ Εὐαγγελίου. **Ἡ** ἀγνὴ ψυχὴ τῶν ἄκακων παιδιῶν ἀπορροφοῦσε μὲ εὐγνωμοσύνη τὴν θεία διδασκαλία. **Σ**ὲ ὅλα ὅλοι συμφωνοῦσαν. **Ἡ** καρδιά τους γαλήνευε.

Περίμεναν πλεον ὅλα μὲ λαχτάρια τὴν Βάπτισί τους. **Ἡ**ξεραν πὼς μιὰ τέτοια ἐνέργεια θὰ τοὺς ἔφερνε σὲ σύγκρουσι μὲ τοὺς γονεῖς τους. **Ὅ**μως, πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν γονέων ἐβαζαν τὴν ἀγάπη στὸν Θεὸ Πατέρα, ἐφαρμόζοντας τὸν λόγο τοῦ Κυρίου: **«Ὁ** φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος» (Ματθ. ι' 37).

Μὲ ὄπλο τὴν πίστι καὶ μιὰ ἀσυνήθιστη γιὰ τὴν ἡλικία τους σταθερότητα ἀκολούθησαν ἐλεύθερα καὶ συνειδητὰ τὸν Ἱερέα στὶς πηγὲς τοῦ ποταμοῦ Κύρου γιὰ νὰ βαπτισθοῦν. **Μαζὶ** τους ἔφθασαν

καὶ οἱ Χριστιανοὶ τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τῶν παιδιῶν, ποῦ θὰ ἦταν οἱ ἀνάδοχοί τους.

Ἡ Βάπτισις ἔγινε τὸ βραδάκι, γιὰ νὰ προληφθοῦν ἀντιδράσεις. Ἀφοῦ εὐλογήθηκαν τὰ νερὰ τῶν πηγῶν, τὰ παιδιὰ βαπτίσθηκαν «εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Ἡ Παράδοσις ἀναφέρει καὶ δύο θαυμαστὰ σημεῖα ποῦ ἔγιναν κατὰ τὴν ἱερῆ ἐκείνῃ ὥρα. **Τὰ παγωμένα νερὰ τοῦ ποταμοῦ ἔγιναν ζεστά. Καὶ Ἄγγελοι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἦλθαν καὶ ἔντυσαν τὰ παιδιὰ μὲ**

ὀλόλευκους χιτῶνες.

Πλημμυρισμένα στὸ φῶς καὶ τὴν χαρὰ τοῦ οὐρανοῦ, ζοῦν τώρα τὸ θαῦμα ποῦ ποθοῦσαν! **Ἀπὸ τώρα εἶναι τὰ παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας.**

* * *

Ὅμως ἡ χαρὰ τῶν μικρῶν δὲν ἐπρόκειτο νὰ κρατήσῃ γιὰ πολὺ. **Ἐνα** τέτοιο θαυμαστὸ γεγονός ἐξαργίωσε τοὺς πονηροὺς δαίμονες. **Αὐτοὶ** ὑποκίνησαν τοὺς γονεῖς τῶν νεοβαπτισθέντων νὰ στραφοῦν ἐναντίον τῶν παιδιῶν τους.

Ὅταν λοιπὸν τὴν ἐπόμενη ἡμέρα πληροφορήθηκαν τὸ γεγονός, ἔτρεξαν ὠργισμένοι καὶ ἄρπαξαν τὰ παιδιὰ τους ἀπὸ τὰ σπίτια τῶν Χριστιανῶν φίλων τους. **Τὰ** κτύπησαν βία. **Τὰ** πίεζαν νὰ δοκιμάσουν τὰ εἰδωλόθυτα, δηλαδὴ τροφές ποῦ εἶχαν προσφερθῆ ὡς θυσία στοὺς ψευδοθεοὺς τους. **Ἐκεῖνα** ὅμως σταθερὰ ἀρνήθηκαν νὰ φάνε. **Παρέμειναν** μάλιστα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νηστικὰ ἑπτὰ μέρες.

Μάταια οἱ γονεῖς τους τοὺς ἔταζαν μὲ γλυκόλογα δῶρα, ροῦχα, παιχνίδια... **Ἐκεῖνα** ἔλεγαν: **«Εἴμαστε** τώρα παιδιὰ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανόπουλα, ἀφήστε μας ἐλεύθερα νὰ πᾶμε στοὺς φίλους μας».

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ἀδιέξοδο, οἱ γονεῖς κατέφυγαν γιὰ βοήθεια στὸν εἰδωλολάτρη ἡγεμόνα. **Αὐτὸς** ὅμως ἄφησε στοὺς γονεῖς τὴν τελικὴ γνώμη καὶ κρίση. **Τότε** ἐκεῖνοι ἀποφάσισαν μαζὶ καὶ μὲ θυμωμένη φωνὴ εἶπαν πῶς **«δὲν** συμφέρει νὰ ἀφήνομε ἄλλο τὰ παιδιὰ μας νὰ ζήσουν. **Τὸ** παράδειγμά τους μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ καὶ ἄλλους στὸν Χριστιανισμό».

Πρῶτος ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῆ ὁ Ἱερέας, γιὰτὶ διευκόλυνε τὰ παιδιὰ στὴν ἐλεύθερη ἐπιλογή τους. **Αὐτὸν** τὸν εὐλαβῆ Ἱερέα τὸν ἐκτύπησαν ἄγρια. **Καὶ** ἀφοῦ τοῦ ἀφήρεσαν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, τὸν ἔδωξαν βία. **Ἐτσι** ἐπαληθεύτηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ποῦ

ισχύει για τους ἀληθινούς εκπροσώπους του: «**Εἰ** ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν» (Ἰωάν. ιε' 20).

Στὴν συνέχεια ἀκολούθησε τῶν παιδιῶν τὸ μαρτύριο.

Μὲ τὴν συνοδεία τοῦ ἡγεμόνος καὶ πολλῶν ἄλλων, οἱ γονεῖς ἔφεραν τὰ ἐννέα παιδιά τους στὶς πηγές τοῦ ποταμοῦ. **Ἐ**κεῖ ὅπου πρὶν ἀπὸ λίγο εἶχαν βαπτισθῆ, θὰ πάρουν τώρα καὶ δεῦτερο, πῶς λαμπρὸ βάπτισμα, τὸ Βάπτισμα τοῦ αἵματος.

Ἐκεῖ, πλάϊ στὶς πηγές, ἔσκαψαν βαθὺ λάκκο καὶ μέσα σ' αὐτὸν οἱ ἄσπλαχοι γονεῖς ἔρριξαν ὠργισμένοι τὰ παιδιά τους! **Κ**αὶ ὅλα μαζί ἐκεῖνα ὠμολογοῦσαν καὶ ἔλεγαν: «**Π**εθαίνουμε γιὰ τὴν Πίστι μας στὸν Χριστό! **Σ**τὸ ὄνομά Του βαπτισθήκαμε καὶ μὲ τὸν Κύριο αἰῶνια λαχταροῦμε νὰ ζοῦμε».

Τόσο μεγάλη ὅμως ἦταν ἡ μανία τῶν σκληρῶν γονέων τους, ὥστε προκειμένου νὰ συντρίψουν τελείως τὰ ἀθῶα σώματα τῶν παιδιῶν τους, ἔρριξαν –μαζὶ μὲ παρευρισκομένους– πέτρες ἀπὸ πάνω τους. **Μ**ετὰ πρόσθεσαν καὶ χῶμα. **Κ**αὶ ἀφοῦ τὸ πάτησαν καλά, ἀνεχώρησαν. **Ἦ**λα γι' αὐτοὺς εἶχαν τελειώσει.

Ἦμως γιὰ τὰ ἐννέα αὐτὰ ἀθῶα πλάσματα τοῦ Θεοῦ εἶχε ἀρχίσει τὸ οὐράνιο πανηγύρι στὸν χορὸ τῶν Ἀγγέλων. **Ἡ** ἐπιθυμία τῶν παιδιῶν αὐτῶν εἶχε ἐκπληρωθῆ καὶ μάλιστα σὲ ἀπόλυτο βαθμό. **Β**ρέθηκαν ὄχι σὲ ἐπίγειο Ναό, πὼς τόσο λαχταροῦσαν, ἀλλὰ σὲ «ἀχειροποιήτο Ναό», στὴν Ἐκκλησία τοῦ Οὐρανοῦ, ἀπολαμβάνοντας ἐκεῖ μέσα μὲ γαλήνη καὶ ἀσφάλεια τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ πὼς τόσο ἀγάπησαν.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας εἶχε αὐξήσει πλεόν τὸν ἀνεκτίμητο πλοῦτο τῆς στὸν Οὐρανό, τὸν πλοῦτο τῶν Ἀγίων τῆς, μὲ ἄλλους ἐννέα Ἀγίους. **Ἐ**ννέα Παιδομάρτυρες, πὼς τοὺς ἐορτάζει κάθε χρόνος στὶς 22 Φεβρουαρίου.

* * *

Τὸ στεφάνι τῆς δόξας τῶν Ἀγίων χαρίσθηκε στοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους, στοὺς μεγάλους Πατέρες, στοὺς Ὁσίους καὶ Ὁμολογητὲς καὶ τοὺς Μάρτυρες, ἀνθρώπους πιστοὺς τῆς ὄριμης ἡλικίας. **Ξ**εχωριστὴ ὅμως θέσι στὸ Ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατέχουν καὶ οἱ **Παιδομάρτυρες**. **Μ**ικρὰ παιδιά ἀπὸ ὅλο τὸν Ὁρθόδοξο κόσμος, μὲ ἀδολότητα καὶ σταθερότητα ὁμολογίας στὸν ἀληθινὸ Θεὸ μας, συγκίνησαν καὶ ἔγιναν διδάσκαλοί μας.

* * *

Ἀπολυτίκιον**

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς ἐννέα τιμῆσωμεν Παιδομάρτυρας, Κόλα κοιλάδος ἐν ρείθροις τοῦ Κύρου ποταμοῦ, βαπτισθέντας καὶ λευκὸν Χριστοῦ ἱμά-

τιον, ἐνδυσασμένους πορφυροῦν, ὃ ἐφοίνιζαν ταχὺ αἱμάτων αὐτῶν τιμίων ῥοαῖς, ὡς παῖδας ἐνδόξους, αὐτῶν πρεσβείας ἐκδεχόμενοι.

Κοντάκιον**

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τοὺς βαπτισθέντας, ποταμοῦ ἐν Κύρου ρεύμασιν, ὄνπερ ἐθέρμανεν ἡ Χάρις θεοῦ Πνεύματος, Παιδομάρτυρας ἐννέα Κόλα ἐκθύμως εὐφημήσωμεν, χερσὶν αὐτῶν ἀθλήσαντας γεννητόρων λατρευόντων, οἴμοι, εἶδωλα πόθῳ κρᾶζοντες· Χαίροις, Παίδων ὁμήγυρις.

Μεγαλυνάριον**

Παίδων ἐννεάριθμος ὄρμαθός, τῆς Κόλα προθύμως ἐνδυσάμενος τὸν Χριστόν, καὶ ῥιφεὶς εἰς λάκκον, χερσὶν αὐτῶν γονέων ἀπίστων, νῦν συγκαίρει θεοῖς στρατεύμασι.

(*) Περιοδ. «Ὁ Σωτήρ», ἀριθμ. 1.973/15.2.2009, σελ. 81-83. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Γεωργιανὸν Προσκυνητᾶριον, Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, σελ. 138, ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Ἡλίων Αἰδηψοῦ, Ἀθήναι 2012.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν!*

